

[Alfred Jensen.]

her er tale om noget, der kan kaldes en efterbetaling, er rimeligt, at den belægges med en skat nu, og jeg vil opfordre udvalget til at undersøge forhold af den art og overveje, om det er rimeligt, at man har en så lav grænse som 1 000 kr., om man ikke bør gå højere op eller bør sige, at forsikringer af en vis størrelse ikke kommer ind under denne lovs bestemmelser.

Vi har også været opmærksom på, at man nu griber ind i kontraktforhold med en skat, der ikke kunne forudses, da kontrakten blev indgået, og vi har naturligvis ligesom andre overvejet betimeligheden heraf. Det forekommer os imidlertid ikke at være rimeligt, at de, der ikke havde betænkeligheder ved at sætte et kontraktligt forhold ud af verden, da det gjaldt arbejderes kontrakter med deres arbejdsgivere, spiller forargede og absolut ønsker, at kontrakter skal respekteres. De betænkeligheder havde man jo ikke, da lærlingeloven blev gennemført; den brød afgørende med overenskomst-mæssige forhold, som delvis byggede på aftaler, delvis var påtvunget de forskellige fag ved, at mæglingsforslag ophøjedes til lov.

På samme måde var det jo med gennemførelsen af særpristallet; også her brød man kontraktlige aftaler. Hvis det kan være rimeligt i ét tilfælde, spørger man sig selv, om man så ikke også i andre tilfælde, når det er velhavernes interesser, der trædes for nær, må have samme ret. Vi er opmærksom på forholdet, men det forekommer os, at man også burde have tænkt herpå, da det drejede sig om arbejdere og deres kontraktlige forhold.

Vi har stor sympati for de ændringsforslag, der er stillet af finansministeren med tilslutning dels af hele udvalget, dels af et flertal. Vi har imidlertid ikke haft tilstrækkelig tid til at gennemgå materialet på en sådan måde, at vi kunne foretage den drøftelse og afgørelse i vor gruppe, som er nødvendig for, at vi kan sige, at vi har klaret begreberne så meget, at det er forsvarligt at deltage i afstemningen herom. Derfor vil vi, selv om vi altså har sympati for disse ændringsforslag og ikke er interesseret i de ændringsforslag, der er stillet af mindretallet, afholde os fra at deltage i afstemningen om ændringsforslagene ved anden behandling. Om vi så

vil stille ændringsforslag ved tredje behandling eller stemme for ændringsforslag, der svarer til vor indstilling, må vi forbeholde os at vende tilbage til ved tredje behandling.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg begynde med at takke for den rolige tone, der har præget denne behandling. Der har jo en gang imellem under udvalgsdrøftelserne været lidt mere stemningsbevægede indlæg. Derfor har det glædet mig at føle og høre den mere saglige indstilling til problemerne, der er kommet frem her.

Også jeg har haft betænkeligheder ved at tage dette lovforslag frem til anden behandling i dag, men efter at have hørt debatten her er jeg egentlig blevet bestyret i, at det var rigtigt, at vi gjorde det. Det kan jo være vanskeligt i et udvalg at nå til fornøden klarhed over problemstillingen og over, hvorledes de forskellige partier ser på det lovforslag, man har fremsat; ved at tage det frem til anden behandling har vi imidlertid fået klaret noget meget væsentligt, nemlig dette, at der er almindelig enighed om, at der bør finde en beskatning sted af kapital- og pensionsforsikringer, når de udbetales. Det er for mig meget væsentligt, at man anerkender dette, for det er egentlig hovedsagen i det lovforslag, vi behandler i dag. Når der er enighed om dette, vil jeg tro, at vi skulle have mulighed for at nå frem til enighed om, hvordan beskatningen skal foretages. Der er lidt strid om beskatningsformen. Det ærede medlem hr. Poul Møller har vel her i dag ført det stærkeste forsvar for den beskatningsform, hvorefter man beskatter over en 10-årig periode, men man har også betegnet denne metode som kinesisk. Jeg har før advaret imod at blande kineserne ind i skattediskussioner, og jeg håber, vi snart kan blive fri for det. Men den er altså indviklet, og når jeg hører det ærede medlem hr. Poul Møller sige, at den er i overensstemmelse med evneprincippet, kan jeg ikke lade være med at undre mig over den energi, hvormed han kæmper for en stærkere progression; det er ellers ikke det, vi i almindelighed gør for tiden — tværtom; man vil jo gerne nå frem til en mindre stærk progression, og det ærede medlems energi undrer mig derfor som sagt noget — men det er vel